

WOENSDAG 7 FEBRUARIJ.

gezonden om daar als aardwerkers bezig te zijn. Een
scheepbouwmeester van Honfleur heeft tien timmerlieden
gevraagd. Men heeft hem die gezonden welke zich

opdeden; doch hij kon ze niet gebruiken, daar deze manschappen de vereischten van een timmerman niet bezaten.

„Alle brieven en toezendingen van geld, voor de gevangenen bestemd, worden hun nauwgezet ter hand gesteld.

„Eindelijk is, volgens speciale bepaling van den 26 oktober, tabak aan de gevangenen verstrekt op dezelfde wijze en dezelfde voorwaarden als aan de Fransche soldaten.

„Een en ander beantwoordt voldoende de beschuldigingen van het *Journal de Saint Pétersbourg*, en wij zouden reden hebben er ons te meer over te verwonderen, daar de Minister van Saksen te Parijs, met de belangen der Russische onderdanen belast, herhaaldelijk aan de Ministers van buitenlandsche zaken en van oorlog de voldoening heeft betuigd welke het Russische Kabinet had gesmaakt toen het nauwkeurig kennis had bekomen van de welwillendheid waarmede de krijgsgevangenen in Frankrijk worden behandeld.

— De *Moniteur* vermeldt, dat te Brussel en Antwerpen eene inschrijving is geopend ten voordeele van het Fransche leger in het Oosten, welke reeds meer dan 4000 francs heeft opgebracht, benevens een groot aantal andere voorwerpen, waaronder 600 beddelakens, 250 ponden tabak en 5000 cigaren.

— De Poolse generaal *Wisowski* is den 31sten II, aan boord van de *Egyptus* van Konstantinopel te Marseille aangekomen.

— Te Toulon worden met den meesten ijver de werkzaamheden voortgezet tot aanbouw van vier kanonneerbooten, welke, naar men zegt, bestemd zijn om in de Oostzee dienst te doen.

— De Kamer der Gedeputeerden in Sardinië heeft den 3 dezer de beraadslagingen aangevangen over het verdrag van Piëmont met Frankrijk en Engeland; de heeren *Farina* en *Brofferio* bestreden het verdrag, terwijl de heeren *Torrelli* en *Durando* dat verdedigden.

KEULEN den 5 februarij.

Onlangs werd eene dépêche medegedeeld, den 21 dezer door het Berlijner Kabinet aan zijne Vertegenwoordigers te Londen en Parijs gerigt. Nu kent men ook eene circulaire van het Fransche Kabinet aan zijne Zaakgelastigden in Duitschland, welke in meer dan één opzicht als een antwoord op het Pruisische Staatsstuk mag worden aangemerkt en de mededeeling waarvan hier volgt:

„Parijs, 26 januarij 1855.

„Mijnheer! Het Kabinet van Berlijn heeft goedgevonden niet onmiddellijk op de jongste mededeelingen van het Weener Kabinet te antwoorden. Het geeft er de voorkeur aan zich tot de leden van den Bond te rigten en het is te Frankfurt dat de twee groote Duitsche Mogendheden elkander ontmoeten. De sedert lang voorbereide crisis barst eindelijk uit, en de Regering des Keizers slaat de ontwikkeling daarvan met het opregtste leedwezen gade. Onze eigene gevoeligheid levert ons den maatstaf van die van anderen. Wij gevoelen dus niet den minsten lust om ons met zaken te bemoeijen welke, uit hoofde harer ingewikkeldheid, alleen door de Staten welke zij aangaan juist gekend en behoorlijk geregeld kunnen worden. Maar wij zijn toch Duitschlands naburen; wat voor dat groot belang is boezemt ons belang in, en in het oogenblik dat kenteekenen van verdeeldheid zich in zijn midden openbaren kunnen wij ons eerlijk de getuigenis geven in niets tot de moeilijkheden van een toestand dien wij betreuren medegewerkt te hebben.

„Zoodra Rusland zijne eerbuchtige bedoelingen heeft blootgelegd heeft onze staatkunde zich streng afgebakend. Turkije te ondersteunen in zijnen wederstand tegen een onwettigen aanval en die het algemeen evenwigt in gevaar bracht; te beproeven om, door eene indrukwekkende overeenstemming van aller wil, het Hof van Sint Pétersburg te dwingen van eene onderneming af te zien die door de openbare meening werd afgekeurd; naar gelang der gebeurtenissen de Mogendheden van Europa die door hetzelfde gevaar bedreigd werden als in denzelfden bundel te verenigen; zoodanig was de gedragslijn die wij ons voorstelden te volgen en welke de Regering van Hare Britsche Majesteit met ons aannam. In weerwil van de wijzigingen der toestanden en den loop der gebeurtenissen, hebben wij gedurende het vorige jaar gehoopt dat het doel onzer pogingen bereikt zou worden. De onderhandelingen waren te Weenen geopend en de keuze van die hoofdstad, zoowel als de zamenprekingen met Oostenrijk en Pruisen, duiden genoeg aan dat Frankrijk en Engeland, verre af van er aan te denken Duitschland te ontbreken, zich daarmede integendeel wilden verbinden; het, in zekere mate, tot scheidsregter in den twist makten wilden, en dien, in ieder geval, niet buiten zijn medeweten of ten zijnen nadeele verreefken. Nooit, geloof ik, had men nog twee andere aanzienlijke oorlogvoerende Mogendheden, toen hare legers reeds in last hadden hare zaak te ondersteunen, andere Mogendheden zien oproepen om haar plechtig oordeel over de waarde der zaak uit te spreken, welke ongelukkig van den eersten rang zijn, maar nog vrij in hare besluiten en tot dien tijd toe met den tegenstander der eersten innig verbonden geweest waren.

„Wat hiervan zijn moge, indien Frankrijk en Engeland den geest van verzoening gehuldigd hebben, welken een langdurige vrede, in alle gewichtige omstandigheden, sedert 1815 tusschen de groote Staten had doen heerschen, mag men zeggen dat de eerste protocollen der conferentie als ware het de gronden van overweging tot een tegen Rusland uitgesproken Europeesch vonnis geweest zijn, en het volstaat die te herlezen om te zien dat dezelfde protocollen bovendien de grondslagen van een werkdadig verbond tusschen al de partijen die ze geteekend hadden inhielden. De magt der gebeurtenissen moest van de theorie naar de praktijk leiden. Het was niet mogelijk, indien ik mij deze uitdrukking veroorloven mag, dat de diplomatie der Berlijner en Weener Kabinetten voortdurend raadgevend bleef, en weldra verscheen het oogenblik waarin men zich moest verwijderen of handelen. Op dat tijdstip is het geweest dat zich tusschen de twee groote Duitsche Hoven een verschil van meening geopenbaard heeft.

„Pruisen heeft opgehouden zich bij de conferenties te doen vertegenwoordigen, en indien, zoo als het voorgaakt, zijne weigering om daaraan deel te nemen niet, vormelijk is aangeduid, blijkt zij echter duidelijk, en het gemis zijner handteekening aan den voet der nota's

van 8 augustus bewijst dat het niet meende zijne handelingen en woorden in volkomene overeenstemming met de handelingen en woorden van Oostenrijk te moeten brengen.

„Die toestand is steeds verergerd, en het verdrag van 2 december werd gesloten. De toetreding van het Berlijner Kabinet tot dat verdrag is bepaaldelijk voorbehouden en de Regering des (Franschen) Keizers heeft niets verzuimd om die te verwerven. Zij heeft zich, even als hare Bondgenooten, tot alle wijzigingen wat den vorm betrof geleend welke het Pruisisch Hof tot toetreding konden doen besluiten. Tot heden toe zijn hare pogingen zonder gevolg gebleven, en de tegenwoordige houding van dat Hof schijnt te bewijzen dat zijne terughouding niet van een vraagstuk van diplomatieken vorm afhankelijk is, maar van een gang van denkeelden welke noch Engeland, noch Frankrijk, noch Oostenrijk deelen kan. Uit dit oogpunt is de zaak voor den Duitschen Bond ernstig en het is alleen uit dit oogpunt dat ik die met u beschouwen wil.

„In weerwil der ernstigste en meest volhardende wenschen der Westersche Mogendheden, is tusschen Oostenrijk en Pruisen eene zedelijke scheuring ontstaan, en Duitschlands eenheid, welke uit die der beide Hoven gevolgd zou zijn, is werkelijk in gevaar geraakt. De overeenstemming kan alleen door de standvastigheid en de goede verstandhouding van de overige leden des Bonds hersteld en bestendigd worden. De Bondsvergadering heeft tusschen twee overwegingen te kiezen. Oostenrijk, dat alleen eene verdedigende medewerking verlangt, acht het uur gekomen om zich tot het verschaffen daarvan voor te bereiden. Het voert den algemeenen staat der zaken, het zamentrekken van Russische troepen aan zijne grenzen, en de uit zijne bezetting van Wallachije voortvloeiende verplichtingen aan, welke eene beweging als die welke onlangs in de Dobrudscha plaats greep ieder oogenblik ten uitvoer kan moeten doen leggen; het voert, eindelijk, aan, dat Ruslands aanneming van een grondslag van onderhandelingen nog geene zekerheid van vrede is.

„Pruisen, daarentegen, verklaart vol vertrouwen op de gevoelens te zijn welke het Kabinet van St. Pétersburg bezielt, en dat het derhalve noodeloos is zich tegen hersenschimmige aanvallen te behoeden. De Hemel beware mij, Mijnheer, dat ik iemands voornemen zou aanklagen, maar het is mij vergund te zeggen dat wanneer tusschen zedelijke verzekeringen en stoffelijke daden, tusschen gissingen en zekerheid, tegenstrijdigheid bestaat, het de eenvoudigste en verstandigste weg is zich te houden aan wat iedereen op dezelfde wijze kan beoordeelen.

„Is het niet waar dat een aanzienlijk Russisch leger, bereid om te veld te trekken, in Polen en op de grenzen van Gallicië en Zevenbergen gekantonneerd ligt? Is het niet waar dat een toeval dreigt te veroorzaken dat de Oostenrijkers en Russen aan de oevers van de Pruth of den Beneden-Donau met elkander slaags geraken? Is het niet waar dat de betrekkingen tusschen de Weener en Petersburger Kabinetten van den meest teederen aard zijn? En eindelijk, kan men zeggen dat de meening eener na op handen zijnde herstelling des vredes algemeen wordt aangenomen? Is het niet ook het geval dat de door *Gortschakoff* geformuleerde aanneming zoodanig is als men eerst geloofd had? Deze vragen te doen is hetzelfde als die op te lossen en tevens als al de eischen te billijken welke Oostenrijk aan zijne Bondgenooten rigt.

„Ik heb, mijnheer, nog slechts twee grieven van het Berlijner Kabinet te vermelden: het is niet op de hoogte der onderhandelingen gehouden, en men geeft zich het voorkompe het voor de toekomst van de Europeesche samenwerking buiten te sluiten.

„Wat het eerste betreft, zal ik mij bepalen bij te zeggen dat, indien gewichtige besluiten zonder Pruisens medewerking genomen zijn, dit daardoor is dat het zichzelf van de Mogendheden heeft afgezonderd die niets liever wenschten of nog verlangen dan zich met hetzelfde te verstaan. De meerderheid is de wet van alle verenigingen, zoo als het vertrouwen de ziel daarvan is. Pruisen heeft zich niet willen handhaven en voortgaan op het terrein waarop Frankrijk, Engeland en Oostenrijk zich met meerdere beslotenheid plaatsen. Het was, ik erken het, in zijn regt, maar van het oogenblik af dat het daarvan gebruik maakte, scheidde het zich af van de overigen, en hun regt was het voorzeker met hetzelfde geene plannen tot handeling meer te vormen en het niet langer het vertrouwen wegens hunne verdere plannen te schenken. Deze beginselen zijn eenvoudige grondbeginselen.

„Wat het Europeesch overleg betreft, het werd gewoonlijk, sedert veertig jaren, door vijf Mogendheden gevormd. Nogtans hebben vier daarvan, in een der vroegere tijdperken van het Oostersch vraagstuk, zich zonder Frankrijk verstaan. Het gemeen overleg is eerst hersteld na de gebeurtenis die tot het verdrag van 13 juli aanleiding heeft gegeven. Een gelijk geval kon zich dus, zonder ongerijmdheid, in de tegenwoordige omstandigheden herhalen. Om zich in een geschil te mengen moet er een regt daartoe bestaan, en het eenige dat Pruisen inroep is zijne hoedanigheid van groote Mogendheid. Wij zijn het niet, mijnheer, die het Kabinet van Berlijn ooit zijnen rang betwisten zullen, maar er bestaan ter wereld geene regten zonder daarmede overeenkomstige plichten, en gewoonlijk handelt men niet over vredesvoorwaarden dan als men den oorlog verklaard of minstens de mogelijkheid erkend heeft van daaraan een werkdadig deel te nemen.

„Is dit Pruisens stelling? Heeft het tusschen de oorlogvoerende Mogendheden gekozen? Is het met Rusland of met ons in verbond? Tot zoo lang het partij gekozen zal hebben laat het alle vermoedens toe en sluit zich eigenwillig den toegang tot de onderhandelingen af. Zou het verdrag van 13 juli 1841 dien voor hetzelfde moeten openen? Een van beide, of dit verdrag heeft, om zijne inleiding, eene zeer ernstige staatkundige betekenis, of het huldigt in zijne bijzondere artikelen slechts een regel, eene overlevering der Turksche Regering. In één woord, Europa heeft aan Turkije een wezenlijken waarborg willen schenken, of het heeft Frankrijk slechts eene eervolle gelegenheid opengelaten om weder deel aan het Europeesch overleg te nemen.

„Ik voor mij verklaar onverwijld dat wij ons met de eerste dezer uitleggingen verenigd hebben, en het is vooral als medeteekenaars des verdrags van 13 juli 1841

dat wij ons aan de verdediging van den Sultan hebben. Indien Pruisen aan die acte, welke geteekend heeft, de waarde toekent die wij daaraan schrijven, dan zijn wij gerechtigd te zeggen dat de het daardoor opgelegde verplichtingen is afgedaan en dat het, zoo het in zijne betreurenswaardige omding volhardt, het regt verbeurt om tot herzien van een verdrag mede te werken dat het goedvindt te vervullen, of tot eene onbeduidende maat te kleinen. Er zou alleen overblijven het middel tot om ons, bij het einde der onderhandelingen, in Berlijner Kabinet over het éénig gedeelte des van 13 juli te verstaan, dat waarde in zijne oogen zou, dat is over de regeling der doorvaart van o vaartuigen door den Bosphorus en de Dardanellen over de sluiting dier zeeëngten, en de Regering des zou zich zeer gaarne tot elke schikking leenen, den éénen kant berekend zou zijn om Pruisen de redigde waarborgen te geven aan die welke het in verkreeg, en aan den anderen kant om het eene te doen hernemen die wij niet opgehouden hebben te verzoeken in te nemen, met de kansen en voorwaarden welke daaraan verbonden zijn.

„Het Berlijner Kabinet, ik meen het bewezen te hebben, kan dus alleen zichzelf de stelling geven die het zich gevormd heeft en welke het steeds blijft te veranderen. Ik denk dus niet dat de De Staten van den tweeden rang, gelijk men hen d schijnt uit te noodigen, ons verwijten zijdelings b wig van hun verbond te hebben willen verminder door, met voorbedachten rade, getracht te hebben der twee groote Duitsche Mogendheden van Europa toekomstige handelingen uit te sluiten.

„Ik magtig u, Mijnheer, deze dépêche aan .... te deelen, en bij uwe overleggingen met uwe ant nooten daarvan gebruik te maken.

„Ontvang enz. (get.) DROUYN DE LUYZ

— De Berlijner dagbladen melden hoe de spoor naar Hamm den 1 dezer zoo hoog door de sneeuw werd dat de personentrein daaronder bedolven gera Nadat de reizigers teruggebracht waren vingen vier derd man het werk der ruiming aan, zoodat de spoor des namiddags ten vier ure wederom bruikbaar was.

— Volgens nadere berigten is men verplicht eene ger gedane mededeeling in al hare bijzonderheden te verspreken. Niet de Engelsche admiraal *Dundas*, wel een Pair van dien naam, heeft zich te Berlijn houden. De Engelsche gezant *Bloomfield* heeft laatste dagen in het geheel geen diner gegeven, had hij zulks gedaan, dan zou hij, onder de tegen dige omstandigheden, geen officier in Russische di dus ook den hertog *George* van Mecklenburg niet bijwoning daarvan hebben kunnen uitnoodigen.

— Doorgaans goed onderrigte bladen gelooven dat de luitenant-generaal *von Wedell* inwilligende klaringen namens Pruisen aan het Kabinet der Tu doen moet, maar veeleer die, dat Pruisen zijne aangenomen houding niet verlaten zal. Andere b blijven nogtans het tegendeel volhouden.

(Per Telegraf.)

LONDEN den 6 februarij.

Lord *Palmerston* heeft zich gisteren wederom Windsor tot de Koningin begeven. Het gerucht dat de heer *Sidney Herbert* in het nieuwe Ministerie de portefeuille van binnenlandsche zaken zal worden b Lord *Pannure* (de heer *Fox Maule*) zou minister oorlog worden, welke betrekking hij bereids heeft kleeed met den titel van secretaris voor oorlog.

Op voorstel van lord *Aberdeen* is de zitting van Hoogerhuis gisteren reeds zeer vroegtijdig verdaagt. Het Lagerhuis is gisteren uiteengegaan zonder d verwachte inlichtingen ten aanzien der ministeriële zijn gegeven. Lord *John Russell* voerde het wo antwoord op de redevoering door den hertog van *New* in het Hoogerhuis uitgesproken. De heer *Gladstone* woordde hierop.

PARIJS den 6 februarij.

Heden heeft de Keizer den Oostenrijkschen graaf *de Crenneville*, die met eene militaire zending is, ten gehoor ontvangen.

MARSEILLE den 5 februarij.

Twee pakettbooten, welke Konstantinopel den den 29 januarij hebben verlaten, zijn in den afgela nacht en heden morgen alhier aangekomen, de vol berigten overbrengende: *Fely*-pacha, gezant der te Parijs, is benoemd tot gouverneur van Brussa zijnen post te Parijs vervangen door *Mehemet* bey van *Raschid*-pacha. — De brigade der Keizerlijke welke het leger in het Oosten is toegevoegd, 26 en 27 januarij te Konstantinopel aangekomen, d drie Engelsche generaals met eenige versterking dezelfde Natie. — De laatste tijdingen uit de melden dat de watermassa's, door het smelten v sneeuw ontstaan, de aardewerken hebben bescha welke voor de belegeringswerken zijn opgeworpen was druk met herstellen bezig. De 3de divisie v Fransche leger verving de Engelsche troepen tot zetting der loopgraven. 11,000 a 12,000 Engelsch vonden zich nog onder de muren van Sebastopol scheidten duizenden waren in de hospitalen ondo handeling en duizend herstelde Engelschen en Fr hadden zich weder bij hunne korpsen in de Krim ge

PETERSBURG 4 februarij.

Vorst *Menzikoff* meldt, onder dagteekening v 28 januarij, dat de stand der zaken voor Sebastol is veranderd. Van tijd tot tijd wierp de vijand b en kogels, doch de door zijn vuur aangerigte was over het algemeen van weinig betekenis.

CZERNOWITZ den 5 februarij.

Berigten uit Odessa van den 1 dezer melden dool is ingevallen. De haven was bevrjfd van dat den ingang versperde. Tien Oostenrijksche hadden de haven verlaten, waarvan drie met fa

B I N N E N L A N D

's GRAVENHAGE den 5 februarij.

Bij Koninklijk besluit van den 28sten II. is aan mr. *W. H. Royer*, op zijn verzoek, eervol ontleend als Rijks-advocaat in Overijssel, onder dank

voor de door hem aan den Lande bewezen diensten en behoudens aanspraak op pensioen; zijnde voorts bij hetzelfde besluit met de waarneming der betrekking van Rijks-advocaat in de provincie Overijssel belast de heer *G. Royer*, advocaat bij het provinciaal gerechtshof te Zwolle.

Z. M. heeft bij besluit van den 30sten II. eervol emeritaat met pensioen verleend aan de navolgende predikanten, als: aan *R. O. Aiton*, predikant bij de Hervormde gemeente te Zevenbergen, ingaande 1 maart 1855; *D. Bruins*, predikant bij de Hervormde gemeente te Graveland, ingaande 1 juli 1855; *D. A. Buyt*, predikant bij de Hervormde gemeente te Nisse, ingaande 1 maart 1855; *P. C. Molhuysen*, predikant bij de Hervormde gemeente te Deventer, ingaande 1 februari 1855; *H. C. Strasser*, predikant bij de Evangelisch-Luthersche gemeente te Maastricht, ingaande 1 april 1855, en *L. L. H. Gaukes*, predikant bij de Hervormde gemeente te Baarn, ingaande 1 maart 1855.

Sedert de laatst gedane bekendmaking zijn door de belanghebbenden geligt de volgehde door *Z. M.* verleende octrooijen: een in dato 29 maart 1853, voor den tijd van vijftien jaren, gerekend van den 11 februari 1851, verleend aan *G. O. Grover* en *G. E. Baker*, woonachtig te Boston, domicilium gekozen hebbende bij *L. J. Vonk*, sollicitateur te 's Gravenhage, op de invoering van een maatwerktuig; een in dato 22 september 1853, voor een tijd, gerekend van den 25 mei 1853, verleend aan *T. Martin*, woonachtig te Marseille, domicilium gekozen hebbende als voren, op de invoering van een nieuw scheepsanker, genaamd veiligheidsanker; een in dato 3 oktober 1853, voor gelijken tijd, gerekend van den 30 juni 1853, verleend aan *J. Piddington*, woonachtig te Brussel, domicilium gekozen hebbende bij *mr. J. de Bas Jzn.*, notaris te 's Gravenhage, op de invoering van een nieuwe wijze om griskolen tot vaste kluiten te vereenigen; en daaraan den vorm te geven dien men nogt verlangen; een in dato 19 oktober 1854, voor gelijken tijd, gerekend van den 26 april 1852, verleend aan *J. A. C. N. Delpach*, woonachtig te Castres, in Frankrijk, domicilium gekozen hebbende bij *L. J. Vonk* voornoemd, op de invoering van een nieuwe dubbel werkende zuig- en perspomp; een in dato 27 november 1854, voor den tijd van tien jaren, verleend aan *G. André*, woonachtig te Parijs, domicilium gekozen hebbende bij *W. J. Kemper*, te Delft, op de invoering van een nieuwe bereidingswijze van gas tot verlichting, en een in dato 28 november 1854, voor gelijken tijd verleend, aan *R. A. Brooman*, woonachtig te Londen, domicilium gekozen hebbende bij *mr. J. de Bas Jzn.* voornoemd, op de invoering van een bijzonder ingerigten ketel, geschikt om door middel van stoom suiker te smelten en te raffineren.

's GRAVENHAGE den 6 februarij.

Naar men verneemt zullen er zoo door *Z. M.* als de overige leden der Koninklijke Familie, benevens door vele aanzienlijken, gedurende dezen winter nog verschillende partijen gegeven worden.

Naar men verneemt zal door *Z. Exc.* den heer *de Belmont*, minister-resident van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika bij het Nederlandsche Hof, den 20 dezer een hulsterrijtje worden gegeven.

Vrijdag zal in het *Hotel de Dinde Doelen* het tweede casino plaats hebben.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal zal hare werkzaamheden hervatten op dinsdag den 13 dezer, des middags ten twee ure.

De voorwaarden, waarop, ingevolge art. 30 der wet van den 6 maart 1852 (*Staatsblad* n.º 47), het genot van premien voor gedood en vertoond schadelijk gedierte wordt toegestaan, zijn de volgende: 1º, dat het gedierte is gedood op eigen grond of op een grond waar men bevoegd is te jagen of het gedierte te dooden, mits deze gronden in Nederland zijn gelegen en de burgemeester die omstandigheden voldoende bewezen acht; en 2º, dat het gedierte in zijn geheel aan den burgemeester worde vertoond, die er het door de wet voorgeschreven teken aan geeft, dat, volgens het 17de der punten van administratie ter uitvoering der aangehaalde wet, bestaat in het afsnijden van den neus van het viervoetig gedierte en van de beide pooten der vogels. Deze voorwaarden vervatten mitsdien het verbod om premien toe te kennen voor schadelijk gedierte van anderen opgekocht of overgenomen, of die van buiten 's lands zijn ingevoerd, zelfs van den Nederlander, eigenaar van gronden aldaar; 2º, behouden dus ook de toekening op vertooning van neuzen en pooten, in plaats van de dieren in hun geheel. In de bepaling van het 2de lid van art. 19 der instructie voor de beoogde opzieners der jacht en visscherij, ligt het bewijs hoe het bestuur het verbod wegens het opkopen, overnemen en vertoonen van schadelijk gedierte, door anderen gedood, wil hebben opgevolgd. Aan die bepaling daarbij reus de verplichting op te leggen, dat de dieren slechts in hun geheel te vertoonen, werd noodig geacht, vermits het bij de wet en in zoo verre het 17de der punten van administratie is gevorderd, dat men op grond daarvan rekenen mogt, dat zoowel de opzieners der genoemde opzieners als van particuliere personen de bestaande voorschriften zouden worden opgevolgd. In weerwil, nogtans der duidelijke bepalingen van het onderwerp, is het gebleken dat daarvan niet zelden is afgeweken, en heeft het betreffelijk groot getal schadelijk gedierte, in eenige mandaten opgenomen, daarenboven aanleiding tot twiifel gegeven of die voorschriften wel in alle opzichten worden nageleefd. Ter handhaving der wet en ter voorkoming dat de schatkist niet ten onrechte worde bezwaard, heeft de heer Commissaris des Konings, bij circulaire van 30 januarij jl., de gemeentebesturen verzocht, om geen premien voor gedood en vertoond schadelijk gedierte toe te leggen, dan overeenkomstig de wet, waarbij *Z. Exc.* tevens de opmerking moet voegen, dat, bij afwijzing der vereening van een premie-mandaat, zij voor het door den ontvanger der registratie daarop betaalde geldelijk bedrag aanspraak blijven.

De voorstelling, die gisteren avond in den Franschen schouwburg alhier ten voordeele van de algemeene armen heeft plaats gehad en die bestond uit de opera comique *Le Mariage de Figaro*, de vaudeville *Le Mari de la Veuve* en de *Intermède*, heeft na aftrek van de gevorderde kosten een som van f 342. 55.

ROTTERDAM den 6 februarij.

Het ijs in de rivier de Maas voor deze stad zit nog vast, in weerwil dat het doofweder steeds heeft aangehouden. Het pad over het ijs voor de Boompjes wordt echter niet meer gepasseerd, doch de communicatie met de overzijde heeft thans weder plaats door middel van roeibooten door het wak.

Tot wegneming zoo veel mogelijk van de vertraging, waaraan ten gevolge van den slechten toestand der wegen, de briefwisseling met den nachtpost uit Rotterdam, Delft, 's Gravenhage, Leyden en Haarlem naar Utrecht, Gelderland, Overijssel en Limburg, alsmede naar Duitschland en verder gelegene Staten, thans is blootgesteld, zullen die brieven voortaan, in plaats van met den evengemelden post, door middel van den laatsten spoortrein in de richting van Rotterdam naar Amsterdam worden verzonden, en mitsdien zooveel vroeger op de postkantoren moeten worden bezorgd. Deze maatregel is echter van geheel tijdelijken aard, en zal weder worden opgeheven, zoodra de middelen van gemeenschap op den ouden voet zijn hersteld.

Van Dordrecht wordt gisteren het volgende gemeld: „In den overtocht van hier naar Zwijndrecht en Papendrecht is tot dusverre geen verandering. Achter het eiland was heden nacht wel drijfs, maar de overtocht ging gemakkelijk.”

Ten gevolge van den ingevalen dool zijn de stations langs de rivieren voor de buitengewone correspondentie bezet. Tot dus verre gewaagde de berichten van geen verandering in de gesteldheid der Nederlandsche rivieren. Volgens telegrafisch bericht uit Keulen was aldaar tusschen heden nacht ten 2 en heden morgen ten 7 ure het afkomende Moezelijns voorbijgedreven. De Rijn stond te Keulen heden morgen ten 4 ure 9 voet 5 duim en ten 8 ure 9 voet 2 duim.

De waterhoogte te Arnhem was den 4 dezer 2.52 el en den 5 dezer 2.68 el.

Heden had aan de Leydsche hoogeschool de promotie plaats van den heer *E. R. J. C. de Kuyper*, van Rotterdam, in de regten, met theses.

Door verschillende Kamers van koophandel en fabrieken en ook door particulieren zijn adressen aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gezonden, houdende bezwaren tegen art. 6 van het wetsontwerp tot herziening van de wet op de posten, volgens welk artikel de facturen open bij de goederen moeten worden gevoegd. Adressanten voeren aan, dat geen koopman zal willen, dat tusschenpersonen wijlen onbelemmerd inzage kunnen nemen van de prijzen van koop en verkoop der door hen te verzenden goederen; welke bedenking te zwaarder weegt, zoo wordt gezegd, als men in het oog houdt, dat vele voorlieden en schippers ten platten lande tevens handeldrijvende zijn.

Te Amsterdam bestaat het voornemen om het lokaal der maatschappij *Art et Amicitia* door het aangrenzende aan de maatschappij toebehoorende gebouw *het Wapen van Utrecht* te vergrooten. Het plan is vervaardigd door den heer *J. H. Leliman*; een breede smaakvolle gevel zal een uitmuntend effect maken en de inwendige verdeling doelmatig en regelmatig zijn. De ontwerper heeft aan zeer vele verkiezingen moeten voldoen en had daarbij over een ongunstig terrein te werken. Het is merkwaardig hoezeer deze maatschappij in bloot is toegevoegen. Voor 14 of 15 jaren kocht zij de tegenwoordige percelen en sloot daarvoor een geldleening van f 60,000. Thans verneemt men dat die geheel afgelost is of door het weduwenfonds van de maatschappij zelve ingekocht en er tot de voorgenomen verbouwing nog slechts eene som van f 30,000 ontbreekt, welke tot dit einde tegen behoorlijken interest zal worden opgenomen en in 10 jaren afgelost. Deze maatschappij heeft, boven vele anderen, iets zeer eigenaardigs. Haar principe is zich door eigene middelen te helpen, en of schoon zij doet wat men van eene instelling van kunst verwachten kan, heeft zij geen subsidien of andere buitengewone baten noodig om te blijven bestaan en nuttig te werken. Een getal van 50 kunstenaars bestuurt en beschikt hier alles, zonder door ijverzucht of andere oorzaken verdeeld te worden.

Den 1 dezer is te Medemblik, op de werf *de Hoop*, van den heer *F. J. Finkler*, de kiel gelegd en de steven gerigt van een schooner-brikschip, genaamd *Perina*, groot 128 lasten, onder het boekhouderschap van de heeren *Spekman* en *Hurrelbrink*, te Amsterdam, bestemd voor de vaart op Suriname, en zullende worden gevoerd door kapitein *J. C. C. C.*, terwijl in de eerste dagen van de volgende maand op dezelfde werf de kiel zal worden gelegd en de steven zullende worden gerigt van een schooner-brikschip, voor dezelfde vaart bestemd, onder dezelfde boekhouders, genaamd *de Stad Enkhuizen*, groot 150 lasten, zullende worden gevoerd door kapitein *J. Pisser*.

Onder de voorwerpen van kunst en nijverheid door Nederlanders naar de wereldtentoonstelling te Parijs te zenden, zal gewis op het gebied der kunst en natuur opmerkenswaardig zijn een glazen kabinet in den vorm van eene Chinese tent, hoog ruim 2 Nederl. ellen, bevattende een boom met frisch groen kunstbladwerk bezet en met een honderdtal zorgvuldig en kunstig opgezette vogels bevolkt; het eigenaardigste is, dat het alle Noordbrabantsche vogels zijn, zoowel van de daar gevonden wordende verschillende soorten als van de verscheidenheden in ieder ras, door de groote zorg waarmee zij behandeld zijn, zijn zij allen zuiver, schitterende, en volgens de natuur, terwijl zij mede, volgens hunne eigenschap, in hunne verschillende bewegingen zijn bewerkt en geplaatst. Het geheel levert een bij uitstek schoon gezigt op, en menigen die deze verzameling opmerksaam wil gadeslaan zal met verwondering opmerken, dat Nederland schoppe vogels oplevert, welke dit nog op die van vreemde en Oostzeesche gewesten voor hebben, dat de meeste bij hunne schoonheid en schitterende kleuren nog den zang voeren. Al deze vogels werden, uit liefhebbelij, verzameld, zelf opgezet en met smaak gerangschikt door den heer wel ge. heer jonk. *mr. J. B. A. J. M. Verheijen*, lid der Provinciale Staten van Noordbrabant en der ridderschap van die provincie, lid en secretaris van het bestuur der Koninklijke school voor nuttige en beeldende kunst en secretaris der stad 's Hertogenbosch, die, op aanbevel der sub-commissie aldaar, dezen kunst- en natuurrijke wel voor een bepaalden tijd heeft willen afstaan, om daarmede Nederland in Frankrijk hoofdstad te eerst.

Zekere vrouw, even buljen Tiel woonachtig, moeder van twee nog jonge kinderen, en handel drijvende in oude lompen enz., zou zich voor hare negotie naar het naburige Buren begeven. Daar zij het noodig achtte hare kinderen te huis te laten, bond zij het eene zeer vast met een stevig touw op een stoel en zette het bij de kagchel neder, terwijl zij het andere den dikken haardketting onder de schouders bevestigde, en het dusdanig, met niets anders gekleed dan met een dun hemdje, in den schoorsteen vast haakte en ter neder hing. Nadat de moeder hare woning had verlaten, drong een der burens, op het geschrei der kinderen, die binnen en gaf den commissaris van politie van het voorval kennis. Men was nog juist te goeder ure gekomen om het kind uit dezen pijnlijken toestand te verlossen, dewijl het nog maar weinige teekenen van leven gaf, en nog steeds niet buiten levensgevaar is; het ligchaam draagt daarenboven blijken van onderscheidene verwondingen en mishandelingen. De ontaarde moeder, die zich door de vlugt zocht te redden, is aan de justitie overgeleverd.

De Arrondissements-Rechtbank te Arnhem heeft in de vorige week twee echtelieden tot gevangenisstraf veroordeeld wegens verregaande verwaarloozing en mishandeling van hun nog zeer jeugdig dochtertje, hetwelk zij onderanderen in dit gure jaargetijde, met niets meer dan een jurkje gekleed, in weder en wind hadden laten loopen, en gedurig zonder aanleiding slagen toegedragt en honger hadden laten lijden. De moeder, als de meest schuldige, ontving de zwaarste straf.

In de loterij van dameshandwerken en andere voorwerpen, ten behoeve van hulpbehoevende weduwen, welke te Zevenaar wordt gehouden, is door *H. M. de Koningin* een fraai kanapé-kussen en zijn door *H. K. H. prinses Frederik* schoone voorwerpen geschenken.

Te Beergum (cl. Leeuwarden) is tot predikant be-roepen *ds. H. J. Bruins*, thans te Leusden.

Als eene groote zeldzaamheid verdient gemeld te worden dat den 2 dezer onder de gemeente Gornal op het buitengoed Klaphek, nabij Zutphen, door den heer *D. Evink*, kassier, geschoten is een witte reiger, met gitzwarte pooten, volgens professor *J. van der Horst*, handboek der dierkunde, 2de deel, 5de stuk, bladz. 648, de Ardea Egretta, voorkomende in Zuid-Amerika. Deze reigersoort is bijzonder merkwaardig door lange, achter op den rug boven den staart zwevende vle, maar stijve vederen, welke als hoofdiversiersels gebezigd worden, vooral in Hongarije, waar zij tot het nationaal costume behooren. De heer *Evink* heeft dezen vogel afgestaan aan den heer *B. Harmen*, apotheker te Zutphen, om te worden opgezet. Een ander ingezeten heeft den dag eveneens een witten reiger aangetroffen, op hem geschoten en verwond, doch niet bemagtigd.

In den laten avond van den 2 dezer vond een courantombrenger te Brussel in de voorstad Anderlecht twee kinderen op een stroep zitten die ingeslapen schenen te zijn. Hij trachtte de arme kleinen te wekken; riep ze eerst met luider stemme toe, schudde hen vervolgens, doch te vergeefs, zij waren dood gevroren. Door zijnen zoon geholpen bracht hij de ontzielde lichamen der beide ongelukkigen in de nabijgelegen woning van een veldwachter.

De Nederlandsche Regering te Brussel, die bij een van de bevelhebbers der Engelsche en Fransche vloot in de Zwarte Zee mededeeling is ontvangen tenzake de blokkade van den volgende inhoud:

In naam der Regeringen van Frankrijk en Groot-Brittanje.

De ondergeteekenden, bevelhebbers der vereenigde zeemagt in de Zwarte Zee, brengen, overeenkomstig de bij hen van hunne Gouvernemenen ontvangen instructien, bij deze ter algemeene kennis:

Dat van den 1 februarij 1855 af, door eene voldoende Fransche en Engelsche scheepsmagt, in staat van strikte blokkade zijn gesteld:

De mond van den Dniester, de havens van Akerman, Ovidiopol, Odessa, en de havens gelegen tusschen de Kaap van Otschakow en de landing van Kiabur; daar onder begrepen Nikolajew en Ezeron;

De monden van den Bug en den Dnieper; en

De havens gelegen tusschen de landing van Kischman en Kap Tarkhan, daaronder begrepen de haven van de Golf van Persië;

De haven van Sebastopol;

De havens gelegen tusschen Kap Aia en den ingang der zeeengte van Kertch, met name die van Yalta, Aluschts, Sudak, Kafa of Theodosia;

De haven van Kertch, de zeeengte van Kertch, de ingang tot die zeeengte en al de havens aan de Zee van Azow, met name daaronder begrepen de havens van Berdiansk, Taganrog en Azat;

De mond van den Don, de haven van Azov, de haven van Sudjak;

Tot op nadere kennisgeving zullen de haven van Eupatoria, Streletzka, Kamiesch, Kozan en andere niet in deze blokkade begrepen zijn.

Voorts wordt bij deze bekend gemaakt dat alle maatregelen, gewettigd door het regt der Volken en door de tractaten tusschen *Z. M.* den Keizer der Franschen, *H. M. de Koningin van Engeland* en de onderscheiden neutrale Mogendheden, zullen aangevond en ten uitvoer gelegd worden tegen alle schepen, welke beproeven mogten de bovenvermelde blokkade te schenden.

In de haven van Kertch, 15 januarij 1855.

De schout-bij-nacht, opperbevelhebber der Britsche zeemagt in de Zwarte Zee, *E. Lyons*, en de schout-bij-nacht, opperbevelhebber der Fransche zeemagt in de Zwarte Zee, *BRUAT*.

De Fransche Minister van den 2 dezer deelt dezelfde bekendmaking mede en voegt er bij dat door de bevelhebbers der geallieerde vlootten terstond de noodige maatregelen zijn genomen om tot de effectieve blokkade over te gaan, zelfs nog voor den afloop van het aan de neutrale vlaggen toegekane uitstel.

Burgerlijke Stand.

ROTTERDAM den 6 februarij.

OVERLEDEN: *J. Boogaard*, jd., 68 j. — *A. M. A. Gregoire*, 4 m. — *J. C. Arent*, wed. van *H. Sperna Weiland*, 62 j. — *J. M. van Die*, 8 m. — *W. J. Pellemwel*, 2. 6 j. — *D. van Bogen*, wed. van *J. P. de Masson*, 63 j. — *H. S. Brakke*, 4 m. — *P. Dam*, man van *M. H. Persoon*, 64 j. — *J. de Lange*, wed. van *C. Snelleman*, 77 j. — *M. Apon*, 4. 3 j. — *C. J. van der Zijl*, 10 m. — *C. Mensing*, vrouw van *D. de Koning*, 81 j. — *M. C. Zappay*, 4. 2 j. — *F. M. L. Smit*, 4. 2 j.

